

Oversigt over Omsætningerne under Reservecapitalen, at det ikke er den fulde Omsætning, som findes optagen her, men kun et meget væsentligt Uddrag deraf. De Bemærkninger, som man kunde have at gjøre om disse Omsætninger, henhøre nærmere under Statsrevisionen, saaledes at Finantsudvalget altsaa ikke har beskæftiget sig dermed, men kun med visse Principer, som ere fulgte ved disse Omsætninger. Der er for det Første nogle Medlemmer af Udvalget, som have gjort den Indvending imod, at den høitærede Minister har omsat en Million preussiske 4 pCt. Obligationer til $4\frac{1}{2}$ pCt. Obligationer. Dette Spørgsmaal om Reservecapitalens Bestyrelse blev i forrige Samling underkastet en temmelig udførlig Diskussion her i Salen, og som Resultat deraf kan vel fremsættes, at man i det Hele taget ikke vilde kunne billige saadanne Omsætninger under Reservecapitalen, som kunde henregnes til egentlige Spekulationer; men den Omsætning, der her er foretagen af 4 pCt. preussiske Obligationer til $4\frac{1}{2}$ pCt., kan Udvalgets Flertal ikke betragte som nogen Spekulation fra Finantsministerens Side. Det maa i alle Tilfælde være hensigtsmæssigt, at Reservecapitalen er i Besiddelse af Papirer af forffjellig Karakter, og Grunden, hvorfor man her gik over til $4\frac{1}{2}$ pCt. Obligationer, var, at man mente, at disse Papirer vilde være lettere affættelige end de 4 pCt. Da Tilbudet kom fra den preussiske Regjering om at give $4\frac{1}{2}$ pCt. istedetfor 4 pCt., maatte Regjeringen gjøre dette, forinden Tiden udløb, idet eventuelle Kjøbere ellers ikke vilde kunne foretage denne Konvertering, hvis de skulde finde den usikkert. Udvalget kan altsaa ikke se, at Finantsministeren heri har foretaget Noget, som maatte stride imod en almindelig fornuftig Bestyrelse af Reservecapitalens Midler. — Et andet Spørgsmaal, der har en mere alvorlig Karakter, er, at det, som de Herrer ville se, meget ofte hændes, at Finantsministeren optager midlertidige Laan paa Reservecapitalens Aktiver, enten i Nationalbanken eller i Privatbanken i Kjøbenhavn; Grunden hertil er meget klar. Reservecapitalen skal efter Finantsloven tilskyde en vis Sum til Kassebeholdningen, og denne Sum kan behøves til en eller anden Tid,

paa hvilken det vilde være ufornuftigt at realisere Aktiver; hvoraf Reservecapitalen maatte være i Besiddelse, medens der snart efter vilde kunne indtræde Forhold, hvorunder man bedre kunde foretage saadanne Realisationer, og for at oppebte dette, optager Finantsministeren midlertidige Laan hos Bankerne. Hertil kommer, at det ikke alene er den Sum, som Reservecapitalen efter Finantsloven skal tilskyde, som den kommer til at tilskyde til Kassebeholdningen, thi denne er i og for sig for lille til at bestride de Udgifter, som hvile paa den efter det daglige Behov. Indtægter, som skulle komme ind til at bestride Statens Udgifter med, komme mange Gange meget senere, end Udgiften skal bestrides, saaledes at Kassebeholdningen maa staa i et Forfald, som den ikke er istand til at bære. Den tyr da til Reservecapitalen for at faa de Midler, som endnu ere tilbage, og her er da ogsaa et Tilfælde, hvori Reservecapitalen maa tilskyde, navnlig kontante Penge til de daglige Udgifter. Paa den Maade bliver Reservecapitalen altsaa tillige en Del af Kassebeholdningen, eller, om man vil, Kassebeholdningen skyder ind paa Reservecapitalen. Det har nu været under Overveelse i Finantsudvalget, om man ikke kunde hindre Optagelsen af saadanne Laan paa Reservecapitalens Midler ved at lægge en Sum — 1 eller 2 Millioner, som man vil — fra Reservecapitalen over til Kassebeholdningen, men Vanskeligheden for Udvalget ligger i Bestemmelsen af Grændsen, thi at lade en vis Sum gaa over fra Reservecapitalen til Kassebeholdningen, uden at man er sikker paa, at den er tilstrækkelig for at opnaa det Formaal, man har, vil ikke være rimeligt. Det vil ikke være rimeligt at lade en Sum gaa over til Kassebeholdningen, og dog lade Reservecapitalen for en Tid vedblive tillige at være Kassebeholdning. Andre Medlemmer af Udvalget have havt Betænkelse ved at lade en saa stor Sum som 2 Millioner gaa over til Kassebeholdningen, idet Finantsministeren kan foretage alle de Transaktioner, alle de Laan ved denne, som han anser rigtige; han kan f. Ex. optage Laan paa dens Aktiver i Bankerne og lade dem skyde over paa næste Aars Finantsloov. Spørgsmaalet har imidlertid været un-